

pisatelj, izdal je hrvaško bibliografijo (1863), jugoslovanski umetni slovník (1869) in mnogobrojne zgodovinske razprave v svojem „Arkivu za jugoslovensku zgodovinu“, ki ga je izdajal od l. 1850. do 1875. Poslednje njegovo delo je bilo bržkone: „Glasoviti Hrvati.“ V Zagrebu 1886. V tem delu je podal življenjepis nekatereh imenitnih mož. Med njimi sta tudi, kolikor se spominjam, Štefan Konzul Istrijanin in l. 1711. v Dobrovniku rojeni Josip Roger Bošković, jezuovec, za tedanje dobe, mislim, najslavnejši matematik: tedaj ni bilo več Leibnitza in Newtona, ko je začel on pisati v latinščini in italijanščini, francoščini in angleščini svoja dela. Bil je tudi hrvaški pesnik in je improvizoval dobre latinske distihe. Kukuljevičeve pesmi, drame in povesti so prišle na svetlo pod naslovom: „Različita djela.“ Štirje zvezki.

³⁾ Mirko Bogović se je porodil l. 1816., umrl 4. vel. travna l. 1893. v Zagrebu. Najprvo je predlagal srbske narodne pesmi v nemščino, katere je priobčeval l. 1840. v časniku „Kroacia“. Pesmi „Ljubice“ je izdal l. 1844. v Zagrebu, „Smilje i Kovilje“

l. 1847. tudi tam, „Domorodne glase“ l. 1848. na Reki. L. 1856. je izdal v Zagrebu dramo „Frankopan“. L. 1857. žaloigro: „Štefan, poslednji kralj bosanski.“ L. 1860. igrokaz: „Matija Gubec“ in svoje zbrane novele.

⁴⁾ Bonitz Herman, jezikoslovec in šolnik, se je porodil dné 29. mal. srpana l. 1814. v Langensalzi, umrl 25. mal. srpana 1888. v Berlinu, šolal se je od l. 1832. v Lipskem, od l. 1835. v Berlinu. Bil je profesor v raznih mestih. Njegov ustrojni načrt za avstrijske gimnazije je bil l. 1854. sprejet in je še sedaj veljaven. L. 1849. je postal profesor na dunajskem vseučilišču in šel meseca mal. travna l. 1888. v pokoj. Pisal je največ o Aristotelu in Platonu.

⁵⁾ Leskien Avgust, jezikoslovec, imeniten slavist, se je porodil 8. mal. srp. l. 1840. v Kielu, študiral od l. 1860. v svojem rojstnem mestu in pozneje v Lipskem klasično jezikoslovje in pozneje v Jeni primerjajoče jezikoslovje in posebej slovanske jezike. L. 1869. je postal izredni profesor v Jeni. L. 1870. je postal izredni profesor, a od l. 1876. je redni profesor za slovanske jezike na vseučilišču v Lipskem.

Žena in trepetlika.

Utrujena in prepotena
dospè pod trepetliko žena;
obstane, da bi se shladila,
ker je vročina huda bila.
Z nebá zbežali so oblaki,
nobene sapice ni v zraki.

In vendar, glej, čuj, trepetlika
na vejah lističe premika.
Pogleda žena gor na veje
in to-le trepetliki deje:
„Saj zraka sapa nič ne ziblje,
kako, da se ti listje giblje?“

Saj nihče ti ne maje debla,
zakaj se treseš kot prezebla?“
Pa čuje žena s trepetlike:
„Med nama dosti ni razlike:
Jaz sem tresoča trepetlika
podoba ženskega jezika.“

Anton Hribar.

Spomin.

„Brzo mi konjiča osedlaj,
da na njem pojezdím v tuji kraj,
da odidem v daljni svet,
v svet — mladostnih let!“

Čez doline, čez strmé goré
hitel bom, preplaval vse vodé,
da le spet dobim nazaj
svoj mladostni raj . . .!“

— Jednega konjiča le imaš,
ki pa sam ga lahko osedlaš:
Vsak v življenju kaže čin
mladih let — spomin. —

A. Zdénčan.